

PRVNÍ ADVENTNÍ TÝDEN

1. neděle adventní

Iz 2,1-5; Řím 13,11-14; Mt 24,37-44

1. čtení – Izaiáš 2,1-5

Obsah vidění Izaiáše, syna Amosova, o Judovi a Jeruzalému. Stane se v posledních dnech: Pevně bude stát hora s Hospodinovým domem na vrcholu hor, vyvýšená nad pahorky. Budou k ní proudit všechny národy, budou k ní putovat četné kmeny a řeknou: „Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha! Ať nás naučí svým cestám, choďme po jeho stezkách!“ Ze Siónu vyjde nauka, z Jeruzaléma Hospodinovo slovo. Soudit bude národy, rozsuzovat četné kmeny, že zkují své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože. Nezdvihne již meč národ proti národu, válce se již nebudou učit. Jakubův dome, vzhůru, choďme v Hospodinově světle!

Žl 122,1-2.(4-5.6-7).8-9: Zaradoval jsem se, když mi řekli: „Do domu Hospodinova půjdeme!“

2. čtení – Římanům 13,11-14

Bratří a sestry! Víte, jaký je nyní čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba se probít ze spánku. Neboť nyní je nám spása blíže než tehdy, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výzbroje světla. Veďme počestný život jako ve dne; ne v hodováních a pitkách, ne v necudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a závisti. Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti.

Evangelium – Matouš 24,37-44

Ježíš řekl svým učedníkům: „Když přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově: Jako totiž v době před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila, právě tak to bude, když přijde Syn člověka. Tehdy budou dva na poli: jeden z nich bude vzat, druhý ponechán; dvě ženy budou mlít na obilném mlýnku: jedna bude vzata, druhá ponechána. **Bděte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde.** Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v které noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

**Zaradoval jsem se, když mi řekli:
„Do domu Hospodinova půjdeme!“**

Dostal jsem jednou zajímavou otázku: Odkud pramení křesťanská radost, a co nejvíce „stahuje sytost barev“ ze života dnešních křesťanů? Když jsem o ní přemýšlel, říkal jsem si, že to není ztráta barev, ale ztráta obrazu. I černobílý obraz má svou krásu. Spíše by se mi chtělo opakovat známé: Smutný křesťan – žádný křesťan. Pokud totiž křesťanská radost nepramení ze života s Kristem, ale je ovlivněna jen vnějšími věcmi, jako je například úspěch, potom se všemi prostředky snažíme dosáhnout úspěchu a jsme nešťastní, že se nám to nedaří. Pokud je ale zdrojem radosti život s Kristem, pak má tato radost vnitřní zdroj, který dává možnost prožít život v celé jeho šíři. To, co stahuje sytost barev, je skutečnost, že náš život není autentický. Svě křesťanství a často i profánní život žijeme na půl, někdy jen na čtvrt plynu.

Vojtěch Cikrle – Pastýřské listy, KNA 2010

Nakolik se raduji z Hospodina a nakolik jsou zdrojem mé radosti jen vnější věci? Jsem ochoten v adventu jít ke zdroji radosti?